

Som nævnt af den højtærede Landbrugsminister undergik Lovforslaget, der er oversendt fra det andet høje Ting, ikke nogen Ændring dér; et Mindretal ønskede dog Kommunegarantien nedsat fra Halvdelen til Fjerdedelen og en Femtedel af Laanebeløbet ydet som direkte Tilskud. Med de Erfaringer, der ligger forud, finder jeg dog ingen Grund til at ændre Loven, som har virket godt. Jeg mener, man bør videreføre den Praksis, der saa udmærket er begyndt. Kommunens Garanti for det halve af Laanebeløbet kan ikke formindskes. Det er klart, at Staten maa have sin Sikkerhed for disse Laan i den bedste Orden, men ingen kan bedre end den Kommune, hvor Ansøgeren bor, udtale sig om og skønne over, om det er forsvarligt, betryggende og anbefalelsesværdigt at yde vedkommende saadanne Laan.

Den nye Paragraf, der vedrører Færøerne, hilser vi med Glæde. Vi maa ikke, allermindst i Tider som disse, vige tilbage fra at imødekomme Færøerne, hvor der jo er meget vanskelige Erhvervsvilkaar.

Denne Lovgivning, som er sund og god og hviler paa et sundt Princip, vil jeg anbefale; man bør fortsætte ad denne Vej i de vanskelige økonomiske Tider, hvori ogsaa vort Landbrug befinder sig. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting.

Kr. Johansen: I den tidligere Regerings Kriseforslag fandtes ogsaa et Afsnit, der tog Sigte paa Landbruget, idet man forsøgte at række navnlig det vanskeligt stillede Landbrug en hjælpende Haand i de Vanskeligheder, det er ude i. Et Led deri var et Forslag om ret store Udlaan til Grundforbedringsarbejder, saaledes at $\frac{1}{5}$ ydedes som Tilskud, de $\frac{4}{5}$ som Laan. Samtidig foresloges det, at den nugældende Lov om Grundforbedringslaan — altsaa den, vi nu taler om at forny — skulde vedblive at gælde med en Femtedel af Laanet som Tilskud. Hele Kriseforslaget ligger jo imidlertid foreløbig godt forankret i et Folketingsudvalg, og der er ingen, som kan sige noget afgørende om, hvilken Skæbne det gaar i Møde. Hvordan det end gaar Forslaget som Helhed, tror jeg vanskeligt, man i Længden vil kunne undgaa at beskæftige sig mere indgaaende med positive Foranstaltninger til Støtte for de Landbrugere, der er i Vanskeligheder. Den nævnte Tanke, nemlig at en Del af Laanet skal ydes som Tilskud, er optaget af mit Partis Ordfører og mit Partis Medlemmer af det Folke-

tingsudvalg, der har behandlet Sagen, idet man her, som Venstres Ordfører sagde, foreslog, at $\frac{1}{5}$ af de Laan, her er Tale om, skulde ydes som Tilskud og Kommunernes Garanti nedsættes fra Halvdelen til $\frac{1}{4}$. Jeg beklager for saa vidt, at det heller ikke har kunnet lykkes at gennemføre dette, beklager det, fordi man derved i nogen Grad vilde have gjort ogsaa dette Forslag til et Stykke Kriselovgivning. Det er meget sandsynligt, at dersom man havde gjort det, vilde det Beløb, der skal stilles til Raadighed, ikke have slaaet til, men dersom virkelig et større Antal kvalificerede Ansøgere ikke havde kunnet imødekommes med det Beløb, der var stillet til Raadighed, vil jeg anse det for givet, at Beløbet maatte forhøjes. Jeg beklager det altsaa, fordi man derved vilde have gjort det til et Stykke Kriselovgivning, der ikke alene i og for sig vilde have været en større Haandsrækning til de Landbrugere, det drejer sig om, men ogsaa vilde have bidraget til at skaffe Arbejde til adskillige ledige Hænder, hvad der jo altid kun kan være af det gode, og bidraget til, hvad der har den allerstørste Betydning i den nuværende Situation, at det danske Landbrugs Produktion var blevet forøget. Men selv om jeg beklager det, skal jeg ikke genoptage disse Forslag her. Jeg anser det for det første for ret ørkesløst, da der ingen Udsigt er til, at de kan gennemføres. I og for sig har jeg heller ikke saa meget imod, at Landstinget mere indretter sig paa kun at tage til Efterretning de Lovforslag, der vedtages i Folketinget. Jeg skal altsaa ikke genoptage Forslagene, men kan paa den anden Side ikke tilbageholde denne stilfærdige Beklagelse af, at det ikke var muligt at gennemføre dem.

Efter de Oplysninger, der foreligger, ser det ud til, at Efterspørgselen efter disse Laan efterhaanden er blevet større. I Modsætning til, hvad Forholdet var i det første Aar, da det var en forholdsvis mindre Del af det til Raadighed stillede Beløb, der blev udlaant, ser det ud til, at nu optages hele Beløbet. Dette har sin Forklaring bl. a. i to Ting. Den ene er de større Vanskeligheder, der er ved at skaffe sig Laan ad anden Vej, den anden er, hvad der maa ske ogsaa maa regnes med i denne Forbindelse, at Kenskabet til denne Lov efterhaanden bliver mere udbredt. Jeg ser gerne, at den anvendes i endnu større Udstrækning end hidtil, for dersom det ikke sker, vil der ske eet af to: enten bliver disse Arbejder slet ikke udført, eller ogsaa maa de paagældende skaffe sig Laan og